

מסורת הש"ס

נקוה לעשה. למשמע ברוך זמנו וזמנו
(ע"ש) מולנדר לא ירצה" אלא היינו לא
זה לאו מעיקרא משמע יי' ההיא דשל
מעיקרא משמע שלח האם ולא קודם
והקו"ף עליו לא כלל כאלו קודם
לעשה דשלחו ברוך זמנו והעשה לאחר
זמנו: **מיצעי ליה לנדר** אפטוריקי.
ולאו לעשה אחא: הא רי"ד לילה.
שמיני כשעבר שביעי: **לקדוש.**
מותר לקדש משחשכו ואינו עובר
מוסר כל קדשים שפולים: **שני** אצל
עשה. לשמועי מוד ואע"פ שאינו

נורה אור השלם

שור או כֶּשֶׁב או עֹז בִּי
לֹד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים
חַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
הַלֵּאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן
שֶׁה לִּי: וִיקָרָא כֵב כּו
בֶּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרֶךְ
צֶאֱנֶךָ שְׁבַעַת יָמִים
יְהִי עִם אִמּוֹ בְּיוֹם
שְׁמִינִי תִתְּנוּ לִי:
שְׁמוֹת כֵּב כֹּס

גליון הש"ס

וּמִן הַיָּמִים הַהֵם (בַּעֲמֹד
הַיָּמִים) הָיָה כֹּה' הִיבֵא
שְׁנֵי לְאֻרִּין סְמוּכִין. הוּא
דֵּהָ לֹא תַעֲשֹׂק וְלֹא
סְמוּכִים הֵם. וְכֵן
בְּסֹפֶר לִוִּית חָן עַל
קִקְשָׁה קְדוּשִׁים וְנִשְׁעַר
הַלְכוּת חֲמֵץ וּמֵאָה:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב רנשבורג

מח' וכו' דשמי לאחין
ממוכין זה לזה אלל העשה
ג"ל וכן הוא בלשון
תוס' בנזכים קי"ד ע"ב:
[בא"ד דשמי לאחין
מוכין לעשה קאמר כ"ל:

מוסף רש"י

לקרן לעצה. **דמיה**
 הי' עשה יתירה למימרה
 הויהו ונתן ככלל נא
 בלא קאי עליה בלא
 שאר פסולין (בחסים קיד.)
 ליל שמיני, **זי**
 ולא הוי מחסר זמן
 בחים (ב'.) **לקדושה**
 הוי להקדשו ואע"ג דלא
 הו' לילה להקדשה (שם)
 ה' הרואי לבא לאחור
 מן. **ענו** וכן
 ה' לשחט למחר בפנים
 ומחט צחוק ה' זה עבר
 בלא שחט ואין צו כרת
 ש' עשוי מתקבל בפנים
 חסור אותו ואלו צו טובה

אותו ואת בנו פרק חמישי חולין

וְעַתָּה יֵשְׁבִי בְּחֶמְדְּךָ לְעֵשֶׂה. דַּמְשָׁמַע בְּחוֹךְ וּמִנּוּ בְּלֹא יִרְאֶה כְּדַמְרִבִּינָן (תַּמְרוּדִין 97 א'). מוֹלַלְדֵּר לֹא יִרְאֶה" אֵלֶּה הַנִּיחוּ לְאַחַר וּמִנּוּ וִירְאֶה דַּעַל כְּרֹחַךְ עֵשֶׂה מִעִיקְרָא מִשְׁמַע כִּי הִיא דְּשִׁלּוּ הֶקֶן דְּלִמְרִינָן (לִקְמוֹן 97 קמא). מִשְׁמַע שְׁלֵם הָאֵם וְלֹא תַּחֲסִיגָהּ וְלֹא הִיא עֵשֶׂה

נתקן לעשה מאי טעמא דאמרקרא י' מיום
 השמיני והלאה ירצה * מיום השמיני אין
 מעיקרא לא ⁶ לאו הבא מכלל עשה עשה
 והא מיבעיא ליה לכדרכי אפסוריקי ⁷ דרבי
 אפסוריקי רמי כתיב ויהיה שבעת ימים
 תחת אמו הא לילה חזי וכתיב מיום השמיני
 והלאה ירצה מיום השמיני והלאה אין לילה
 בלא הא כיצד לילה לקדושה יום להרצאה
 בכתוב קרא אחריו ² ³ כן תעשה לשורך
 לצאנך אמר רב המנונא אומר היה רבי
 שמעון אין אותו ואת בנו נוהג בקדשים
 מאי טעמא כיון דאמר רבי שמעון ⁷ שחיטה
 שאינה ראויה לא שמה שחיטה שחיטת
 קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה היא מתיב
 רבא אותו ואת בנו קדשים בחוץ ר' שמעון
 ואומר שני בלא תעשה ⁷ שהיה רבי שמעון
 ואומר כל הראוי לבא לאחר זמן הרי הוא
 בלא תעשה ואין בו כרת וחכמים אומרים
 בכל שאין בו כרת אינו בלא תעשה וקשיא לן
 קדשים בחוץ שני בלא תעשה ⁶ קמא
 מוקטל קטל שני מקבל בפנים הוא כרת
 נמי ליחייב ואמר רבא ואמרי לה כדי חסורו
 מיחסרא והכי קתני קדשים שניהם בחוץ
 לרבנן ראשון ענוש כרת שני פסול ופסול
 מלאו דשחומי חוץ לרבי שמעון שניהם
 ענושים כרת אחד בחוץ ואחד בפנים לרבנן
 ראשון ענוש כרת שני פסול ופסול לרבי
 שמעון שני כשר אחד בפנים ואחד בחוץ
 לרבנן ראשון כשר ופסול שני פסול ופסול
 לרבי שמעון שני בלא תעשה ואי סלקא
 דעתך אין אותו ואת בנו נוהג בקדשים שני
 אומאי בלא תעשה ותו לא כרת נמי ליחייב
 אלא אמר רבא הכי קא אמר רב המנונא
 אין מלקות אותו ואת בנו נוהג בקדשים ⁸
 כיון דכמה דלא זריק דם לא מישתרי
 כשר מעידנא דקא שחיט הואי התראת
 ספק ⁹ והתראת ספק לא שמה התראה
 יאזדא רבא למעמיה דאמר רבא היא חולין
 בינה שלמים שחט חולין ואח"כ שחט
 שלמים פסול שלמים ואח"כ חולין חייב ואמר
 רבא היא חולין ובנה עולה לא מיבעיא
 שחט חולין ואח"כ שחט עולה דפסול
 אלא

מדי' וטעמא מ'סו דא'ן ש'טעט דע'י רא'יה מ'יון ש'טעט רא'שן
ומו'ק דמו ה'יא ל'ה ש'טעט דרא'שן רא'יה דלי'ט ל'ן ה'א דלע'לי
ד'ר' א'זע'יא [ב.] ודע'י א'ינ' רא'יה דה'יא ל'י'ה מ'חו'סר זמן וא'ן דמו
מו'ק ופ'י מ'ש'ב'ש ה'וא מ'אד'ס ח'ר'ק ומ'פול'סל: וא'וד'א רב'א ל'טעמ'יה.
דל'אמ'ר ש'טעט א'ו'תו ו'ח'ת ז'נו ד'המ'ר'ת ס'פ'ק ה'וא: וא'ח'י"ר ש'טע
ש'עמ'ן. **ש'עמ'ן.** ז'ו ז'יו'ס: פ'טור. ד'המ'ר'ת ס'פ'ק ה'וא וא'לי'צ'י ד'ר' ש'עמ'ן
נ'קט מ'ילת'יה: **ש'עמ'ן.** ז'פ'י'ס וא'ח'י"ר ח'ול'ן ז'ח'ון: ח'יי"ב. ד'המ'ר'ת
ו'ד'א'י ה'יא ש'כ'ר מ'ור'ק דמו ש'ל רא'שן ו'הש'י א'ינו מ'חו'סר ז'יק'ה:
א'ל'א

[illegible]

י בקדשים (מעילה יב.). כדי. שם חכם (גיטין פה:).

פא.

א מיי' פ"ג מהל' איסורי
מזבח הל"ח:

רבינו גרשום

[illegible]